

חומרת עוון דיבור בבית הכנסת

בית הכנסת הוא "מקדש מעט"
המדבר בו - פוגע בקדושה, גורע מהאמונה ותפילתו נדחית (רח"ל).
אבל השותק ביראה - זוכה שתפילתו תתקבל, מקבל קדושה עליונה,
שמירה נשגבה וקרבת ה' יתברך!

אסור לשוחח שיחת חולין בבית הכנסת!
(שולחן ערוך אורח חיים סימן קנא' סעיף ב').

**רשב"י זיע"א כותב: 'זמי שמדבר בבית הכנסת בדברי חל
אוי לו! שאין לו חלק באלהי ישראל'
(זוהר הקדוש פרשת תרומה דף קלא, ב).**

אדם שמדבר בתפילתו הקב"ה מתרחק ממנו ולא מקבל את תפילתו
(ספר הגימטריאות לר' יהודה החסיד ח"א אות קעג והערה 54)

המדבר בבית הכנסת כאילו כפר בהשראת השכינה
(בן איש חי שנה ראשונה פרשת ויקרא)

המדבר במקומות שאסור לדבר אין תפלתו נשמעת
(ספר חרדים פרק מז סעיפים יג-יד)

**המדברים בבית הכנסת בעת התפילה
גורמים לכל המתפללים שלא לתקבל תפילתו**
(ראה דרושי חתם סופר חלק ב' דף שט' עמוד ב' בדרשות לז' באב. ויש נוחלין לאבי השל"ה).

**חרם דרבינו תם בצירוף שאר גדולים:
שלא ידברו בבית הכנסת אך ישבו באימה ויראה**
(באר הגולה, יורה דעה סוף סימן שלד').

**בתי כנסיות רבים נחרבו בעוון דיבורים אסורים בבית הכנסת.
גם בפראג היו כמה בתי כנסיות שלא היו כמותם בכל העולם
שנחרבו ללא ספק בעוון שדיברו דיבורים אסורים בבית הכנסת**
(לשון היערות דבש חלק א' דרוש עמוד קצא, קב הישר פ"ג).

**'האיש הירא את דבר ה' לא יבוש מפני כל ויאמר בפה מלא:
'איני מדבר בבית הכנסת' שהרי זה דומה
למי שרוצים לאבד ממנו הון עתק או להורגו'
(פלא יועץ ערך בית הכנסת).**

טעמי האיסור:

~ בית הכנסת הוא "מקדש מעט" (יחזקאל יא, טז) ולכן יש לנהוג בו
בכבוד ויראה וכל המשוחח בו מחלל את קדושת המקום.
~ הדיבור מפריע לריכוז ולכוונת הלב.

הבטחות לשומר פיו מלדבר בבית הכנסת:
הנזהר בכל יכולתו שלא לדבר שיחה בטלה בבית הכנסת, מובטח לו ש:
"יראה זרע" ו: "אריף ימים וחפץ ה' בידו יצלח" (ישעיה נג, יא)
"ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו" (ישעיה נא, יד)
ולאחר מותו תנוח נפשו בקבר לשכון לבטח ואינן נרקבין גופו ועצמותיו
(תוכחות חיים פרשת תרומה. לכתחילה, הנהגת הבוקר, עצ"ג).

להצלחת עם ישראל